

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Solinus de Memorabilibus Mu[n]di

Solinus, Gaius Iulius

Spire, 1512

Capitulum XXIX.

[urn:nbn:de:bsz:31-270794](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270794)

C. Julii Bolini.

rigunt vt odor cum ipis recedat. Mirantur sibilum fistulay recte
auribus acutissime audiūt: sūmmissis nihil. Stupēt oīa: p̄terea facili
obuios se prebent sagittantibz. Si maria tranant nō aspectu petū
littoza sed olfactu. Infirmos ponunt in vltimo: 2 lassoz capita. Clu
nibz per vices sustinent. E cornibz qđ dextrū fuerit efficacius est ad
medelā. Si fugate angues gestias: vtrum velis vras. Que vstri
na p̄terea nidoze vitū aperit ac detegit: si cui inest morbz comit
alis: p̄ctate ramulos auget. Id incrementū in sex annos p̄seuerat
Deinceps nūerosiora nō p̄nt fieri cornua: p̄nt crassiora. Que qđem
castrat: nūq̄ crescūt: nec tñ decidūt. Dētes indicāt senectutē: cū aut
pauci inueniunt aut nulli serpētes hauriūt 2 spū nariū extrahūt de
latebris cauernaz. Dipramū ipi p̄diderūt: dū eo pastū ercuriūt ac
cepta tela. Verba q̄z quā cinare vocant cōtra notia edūt gramina.
Aduersus venena mirificum est binnuli corculū oculi in mris sue
vtero. Patuit eos nunq̄ febrescere. Quā ob eam p̄fecta crmedul
lis eoz ynguenta sedant calozes hōim languentiū. Legim⁹ pluri
mos marutinis diebz ceruinā carnē degultare solitos: sine feb: ibz
loceuos fuisse, qđ demū p̄derit si vno vulnere fuerint interempti.
Ad dignoscendā viuacitatē, Alexand magn⁹ torques plurimis cer
uis inneruit. Qui post annū centesimū capri: nec dū senj iudicium
preferbant. Eadē pene specie sunt quos tragelaphos dicunt. Sed
non alibi quā circa p̄basidē apparent tantūq̄ illi villosos habēt at
mos 2 menta promissis birta barbis.

Dipramū
Linaris

Alexandri
magni tor
ques,
tragelaphi

Succinus
Germanie
ingynones.

De Germania 2 eius Fontibz: de viis 2 alce 2 succino
2 ceraunio albo. Capitulum. XXIX.

Dns succin⁹ ipse ingens nec ripbeis minor collibz interū
m germanie facit. Dūc ingynones tenēt: a q̄bz p̄mis post sep
tas nomē germanicū p̄surgit. Diues viroz terra frequens
p̄plis nūerosis 2 imantibz. Extendit inter berciniū saltū 2 rupes sar
matarū: vbi incipit danubio: vbi desinit rbeno pfundit. De inter
nis ei⁹ partibz alba gutbal⁹ visula amnes altissimi p̄cipitāt in oce
anū. Sale⁹ byrcine⁹ aues gignit: q̄z p̄ne p̄ obscuz emicāt 2 inter
lucēt: q̄uis obrenra nor denset tenebras. Cū hōies loci illi⁹ plerū
q̄ nocturnos excursus sic destināt vt illis vrant ad p̄sidiū tincris
dirigēti: p̄actisq̄ p̄ opaca calliū p̄nis rōem vie moderant iudicio
plumarū refulgentiū. In hoc tractu sane 2 in oīni septentrionis pla
ga visones frequentissimi: q̄ boues feris silē serosi colla: ubis boz
ridi. Ultra tauros permicitate vigētes capti assuescere māu neque
unt. Sunt 2 vi: quos imperitū vulg⁹ vocat bubalos. cum bubali
pene ad ceruinam faciem in africa p̄creant. Istis poro quos vros

Albagutba
lus.

Bues birca
nic.

Visones
Tri
Bubali

Retū memorabiliū Collectanee. **FO. XXI.**

dicimus taurina co:nua intantū modum prendunt vt dempra ob
 insignem capacitatē inter regias incensas potuū gerula fiāt. Est et
 alces multis cōparāda adeo ppenū labio superiore vt nisi recederēt
 in posteriora vestigia pauci non queat. Sanguia insula e regione
 germanie mittit aial qle alces: sed cuius suffragines vt elephantis
 fieri nequeunt. pperca nō cubat cū do:miendū est. Tū somnolen
 tam arbor: sustinet que ppe calura secat: vt fera dum assuetis fulci/
 mentis innitit faciat ruinā. Ita capit. Alioqn difficile est eam ma/
 nu capi. Nā in i lo rigore poplitū incō:prehēbili fuga pollet. De
 germanicis insulis Sanguia maxima est Sed nihil in ea magnū
 preter ipam. Nā Slesaria dat cristallū, dat r succinū: q succinū
 germani gentilitur vocant glesum. Qualitas materie istū sumina
 tim antea. Germanico aut Lesare oēs germanie oras scrutāre cō/
 parata arbor est pinei gnis: Lūi? mediale autūni tpe succino lacris
 mar. Succū esse arbor: de significatōe nōis capellas: pinū rō vū
 sit genitū si vsser: ipi? succi odor: indicabit. Preciū ope est tre longi?
 ne padanee silue credant lapidē fleuisse: hāc spēm illyricum barbari
 intulerunt. Que cū ppanonica cōmercia vsu ad trāspadanos bo/
 mines foret delata: q ibi p:imū nri viderāt. Ibi etiā natā putave/
 runt. Nun:re Neronis pncipis apparatus omnis absq succino
 inornatus est: nec difficulter cum per idē tps tredecim milia libraz
 rer germanie dono ei miserit. Rude pimum nascit r corticosum.
 Deinde inoectū adipe lactentis suis etpolif: ad quem videmus ni
 torem pfacie: habet nomen amelleū: dī r falernum vtrūq de simi
 litudine aut vini aut vti: mellis. In aperto est q rapiat folia: q
 trabat paleas q vero medeatut multis vitalium incōmodis: me/
 dentium docuit disciplina. Et india habet succinum: s; germania
 plurimū optimūq; quonā ad insulā glesariā reperitur: vt tā su/
 perius dictum, nam in germanie continentib; gallica reperit: quā
 gemmam arabicis anteponunt. Tuncit em gratia Arabes: qdam
 dicunt eam non alibi reperiri q; in midis auiū quas melancolicos
 vocant. Quod nullus recipit: cum apud germanie ppkos quāuis
 rara in saris tantum appareat. Donore r precio ad smaragdos vi/
 ret pallidū nihil iucundius aurū decet. Leraunio:ū porro genera
 diuersa sūt. Germanicū cādū est: splendet tū ceruleo: r si subdio
 habeas: fulgorem rapit sferum.

Alces
Sanguia

Slesaria
Cristallū
Succinū
Glesum
Arbor: succi

Amelleum
Falernum

Ballias
gemina.

Leraunio:ū
genera

De Ballia: Mesia: r Oleo medico. **Cap. XXX.**

Ballie inter rhenū r pirenū virent: Itē in oceanū r mōtes
 gebemū ac litem porrigunt: felices ppinguib; glebis acco/
 mode puenit; fructuarijs: plerq; pūte vitib; r arbust; oīs

Ballie